

وَ لَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونٌ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمٍ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ

وَ إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي (90)

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا

مُوسَى (91) قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ

ضَلُّوا (92) أَلَا تَتَبَعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي (93) قَالَ يَا

ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَ لَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ لَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

(94) قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ (95) قَالَ بَصُرْتُ

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثْرِ الرَّسُولِ

فَنَبَذْتُهَا وَ كَذِلِكَ سَوَّلتْ لِي نَفْسِي (96) قَالَ

فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَ

إِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَ انْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي

ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ

نَسْفًا (97) إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ

كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا (98) كَذَلِكَ نَقْصُنُ عَلَيْكَ مِنْ

أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا (99)

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا (100)

خَالِدِينَ فِيهِ وَ سَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا (101)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

زُرْقًا (102) يَتَخَافَّتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

(103) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ

طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا (104)

Aaron had already, before this said to them: "O my people! Ye are being tested in this: for verily your Lord is (Allah) most gracious; so follow me and obey my command." They had said: "We will not abandon this cult, but we will devote ourselves to it

until Moses returns to us." (Moses) said: "O Aaron! What kept thee back, when thou sawest them going wrong, "From following me? Didst thou then disobey my order?" (Aaron) replied: "O son of my mother! Seize (me) not by my beard nor by (the hair of) my head! Truly I feared lest thou shouldst say, 'Thou has caused a division among the children of Israel, and thou didst not observe my word!'" (Moses) said: "What then is thy case, O Samiri?" He replied: "I saw what they saw not: so I took a handful (of dust) from the footprint of the messenger, and threw it (into the calf): thus did my soul suggest to me." (Moses) said: "Get thee gone! But thy (punishment) in this life will be that thou wilt say, 'touch me not'; and moreover (for a future penalty) thou hast a promise that will not fail: Now look at thy god, of whom thou hast become a devoted worshipper: We will certainly (melt) it in a blazing fire and scatter it broadcast in the sea!" But the God of you all is Allah: there is no god but He: all things He comprehends in His knowledge. Thus do We relate to thee some stories of what happened before: for We have sent thee a reminder from Us. If any do turn away therefrom, verily they will bear a burden on the day of judgment; they will abide in this (state): and grievous will the burden be to them on that day, - the day when the trumpet will be sounded: that day, We shall gather the sinful, blear-eyed (with terror). In whispers will they consult each other: "Ye tarried not longer than ten (days); We know best what they will say, when their best of them in judgment will say: "Ye tarried not longer than a day!"

ہارونؑ کے آنے سے پہلے ہی ان سے کہہ چکا تھا کہ لوگو، تم اس کی وجہ

سے فتنے میں پڑ گئے ہو، تمہارا رب تو رحمٰن ہے، پس تم میری پیر وی کرو اور

میری بات مانو۔" مگر انہوں نے اس سے کہہ دیا کہ "ہم تو اسی کی پرستش کرتے

رہیں گے جب تک کہ موسیٰ ہمارے پاس والپس نہ آجائے۔" موسیٰ (قوم کو

ڈالنے کے بعد ہارونؑ کی طرف پلٹا اور) بولا "ہارونؑ، تم نے جب دیکھا تھا کہ یہ

گمراہ ہو رہے ہیں تو کس چیز نے تمہارا ہاتھ پکڑا تھا کہ میرے طریقے پر عمل نہ

کرو؟ کیا تم نے میرے حکم کی خلاف ورزی کی؟" ہارونؑ نے جواب دیا "اے

میری ماں کے بیٹے، میری داڑھی نہ پکڑ، نہ میرے سر کے بال کھینچ، مجھے اس

بات کا ڈر تھا کہ تو آ کر کہے گا تم نے بنی اسرائیل میں پھوٹ ڈال دی اور میری

بات کا پاس نہ کیا۔" موسیٰ نے کہا "اور سامری، تیرا کیا معاملہ ہے؟" اس نے

جواب دیا "میں نے وہ چیز دیکھی جو ان لوگوں کو نظر نہ آئی، پس میں نے رسول

کے نقش قدم سے ایک مٹھی اٹھا لی اور اس کو ڈال دیا۔ میرے نفس نے مجھے کچھ

ایساہی سمجھا یا۔" موسیٰ نے کہا "اچھا تو جا، اب زندگی بھر تجھے یہی پکارتے رہنا ہے

کہ مجھے نہ چھونا۔ اور تیرے لیے باز پُرس کا ایک وقت مقرر ہے جو تجھ سے ہرگز

نہ ٹلے گا۔ اور دیکھ اپنے اس خدا کو جس پر تو ریجھا ہوا تھا، اب ہم اسے جلا ڈالیں

گے اور ریزہ ریزہ کر کے دریا میں بہادیں گے۔ لوگوں، تمہارا خدا تو بس ایک ہی اللہ

ہے جس کے سوا کوئی اور خدا نہیں ہے، ہر چیز پر اس کا علم حاوی ہے۔ اے نبی، ا

س طرح ہم پچھلے گزرے ہوئے حالات کی خبریں تم کو سُناتے ہیں، اور ہم نے

خاص اپنے ہاں سے تم کو ایک "ذکر" (درسِ نصیحت) عطا کیا ہے۔ جو کوئی اس

سے منہ موڑے گا وہ قیامت کے دن سخت بارگناہ اٹھائے گا، اور ایسے سب لوگ

ہمیشہ اس کے وباں میں گرفتار رہیں گے، اور قیامت کے دن ان کے لیے (اس

جرائم کی ذمہ داری کا بوجھ) برداشتکاری دہ بوجھ ہو گا۔ اس دن جبکہ صور پھونز کا جائے

گا اور ہم مجرموں کو اس حال میں گھیر لائیں گے کہ ان کی آنکھیں (دہشت کے

مارے) پتھرائی ہوئی ہوں گی، آپس میں چنکے چنکے کہیں گے کہ دُنیا میں مشکل ہی

سے تم نے کوئی دس دن گزارے ہوں گے۔ "ہمیں خوب معلوم ہے کہ وہ کیا

باتیں کر رہے ہوں گے۔ (ہم یہ بھی جانتے ہیں کہ) اس وقت ان میں سے جو

زیادہ سے زیادہ محتاط اندازہ لگانے والا ہو گا وہ کہے گا کہ نہیں تمہاری دُنیا کی زندگی

بس ایک دن کی زندگی تھی۔

ہارون (موسیٰ کے آنے سے) پہلے ही उसने कह चुका था कि "लोगो, तुम इसकी वजह से फितने में पड़ गए हो, तुम्हारा रब तो रहमान है, पस तुम मेरी पैरवी करो और मेरी बात मानो।" मगर उन्होंने उससे कह

दिया कि” हम तो इसी की परस्तिश करते रहेंगे जब तक कि मूसा हमारे पास वापस न आ जाए ।” मूसा (कौम को डॉटने के बाद हारून की तरफ पलटा और) बोला, “हारून, तुमने जब देखा था कि ये गुमराह हो रहे हैं तो किस चीज़ ने तुम्हारा हाथ पकड़ा था कि मेरे तरीके पर अमल न करो? क्या तुमने मेरे हुक्म की खिलाफवर्जी की?” हारून ने जवाब दिया, “ऐ मेरी माँ के बेटे, मेरी दाढ़ी न पकड़, न मेरे सर के बाल खींच, मुझे इस बात का डर था कि तू आकर कहेगा कि तुमने बनी-इसराईल में फूट डाल दी और मेरी बात का पास न किया ।” मूसा ने कहा, “और सामरी, तेरा क्या मामला है?” उसने जवाब दिया, “मैंने वह चीज़ देखी जो इन लोगों को नज़र न आई, पस मैंने रसूल के नक्शे-कदम से एक मुट्ठी उठा ली और उसको डाल दिया । मेरे नफस ने मुझे कुछ ऐसा ही सुझाया ।” मूसा ने कहा, ‘अच्छा तो जा, अब ज़िन्दगी भर तुझे यही पुकारते रहना है कि मुझे न छूना । और तेरे लिए बाज़पुर्स का एक वक्त मुकर्रर है जो तुझसे हरगिज़ न टलेगा । और देख अपने इस खुदा को जिसपर तू रीझा हुआ था, अब हम इसे जला डालेंगे और रेझा-रेझा करके दरिया में बहा देंगे । लोगो, तुम्हारा खुदा तो बस एक ही अल्लाह है जिसके सिवा कोई और खुदा नहीं है, हर चीज़ पर उसका इल्म हावी है ।” ऐ नबी, इस तरह हम पिछले गुज़रे हुए हालात की खबरें तुमको सुनाते हैं, और हमने खास अपने हाँ से तुमको एक “ज़िक्र” (दर्स-नसीहत) अता किया है । जो कोई इससे मुँह मोड़ेगा वह कियामत के रोज़ सख्त बारे-गुनाह उठाएगा, और ऐसे सब लोग हमेशा इसके बाल में गिरिफ्तार रहेंगा, और कियामत के दिन उनके लिए (इस जुर्म की ज़िम्मेदारी का बोझ) बड़ा तकलीफदेह

बोझ होगा | उस दिन जबकि सूर फूंका जाएगा और हम मुजरिमों को
इस हाल में धेर लाएँगे कि उनकी आँखें (दहसत के मारे) पथराई हुई
होंगी, आपस में चुपके-चुपके कहेंगे कि “दुनिया में मुश्किल ही से
तुमने कोई दस दिन गुजारे होंगे” – हमें खूब मालूम है कि वे क्या
बातें कर रहे होंगे | (हम यह भी जानते हैं कि) उस वक्त उनमें से जो
ज़्यादा से ज़्यादा मुहतास अंदाज़ा लगानेवाला होगा वह कहेगा कि
नहीं, तुम्हारी दुनिया की ज़िन्दगी बस एक दिन की ज़िन्दगी थी |